

Абоаментъ за год. 20 лв.
Излиза на 5 и 20 число.

ПРАВОСЛАВНО БРАТСТВО

Обявл. по споразумение.
Брой 1 левъ.

„ЧАДЦА МОЯ! НЕ ЛЮБИМЪ СЛОВОМЪ НИЖЕ ЯЗИКОМЪ, НО ДЪЛОМЪ И ИСТИНУЮ“

Двуседмиченъ вестникъ за религиозно-кръствена просвѣта.

ИЗДАВА РЕДАКЦИОНЕНЪ КОМИТЕТЪ. ❀ ❀ ❀ ❀ Уредникъ Свещ. Н. Д. ХУБАНЧЕВЪ.

Органъ на Православното Хр. Братство „Вѣра, Надежда и Любовь“ при хр. „Св. Три Святители“.

Всичко отнасящо се до абонамента на вестника, да се изпраща до администратора
Презв. ЕЛ. СВЕЩ. МИТКОВСКА — ул. „Сборна“ 681.

На родната младежъ.

Майско утро ухае въ твоята душа, младежо. Ското ти вредъ долавя красота и хармония. Сърдцето ти затуптява дори при спомени за нѣкое героичо дѣло; душата ти се вълнува отъ възможността да ти се удаде възможностъ да извършишъ нѣщо необикновено, нѣщо възвишено. Ти приличашъ на лѣтяща стрѣла, устремена есе напредъ. Душата ти е устремъ и пѣсень и вѣра. Ти вѣрвашъ, че ще успѣешъ; ти вѣрвашъ, че те чакатъ подвизи, постижения и щастие. Ти вѣрвашъ и вѣрата ти е гореща. Азъ не казвамъ, че тя е „топла“, защото твоята вѣра е такава, че ти се би наелъ и планини да премѣствашъ. Вѣрата ти е чиста, защото нищо не е опетнило душата ти.

Свѣтътъ е за тебъ райска градина, а животътъ—тържественъ псаломъ на увѣреността въ вѣчното щастие.

Но . . . младежо, не забравяй никога, че животътъ е непрекъснатъ изпитъ, че той е градина, въ която има и рози и отровни змии. Помни, че ти си призванъ да изваешъ съ собствени ржце своето бждеще, —да станешъ творецъ на своята собствена сждба. затваряй се понѣкога въ стайката на твоего собствено „азъ“, надзърни въ себе си, отправи духовния си взоръ навжтрѣ и се запитай—Що съмъ азъ? Гдѣ отивамъ? защо живѣя, кои сж най-висшитѣ задачи на човѣка на земята? . . . Въ такива моменти, може би, твоятъ собственъ духъ ще ти подскаже, че ти не си само месо и кости,—че ти отивашъ съ затворени очи къмъ дълбо-

ка пропастъ,—че ти не бива да живѣешъ само за днесъ и само за тебъ самия. Въ такива моменти на прозрѣние и самовдълбочение ти, може би, ще доловишъ вѣчната, неопровержима истина:

— Че въ живота има **два пжтя** . . .

Наистина, два сж пжтищата на живота! По кой ще тръгнешъ ти? Съ Бога ли ще тръгнешъ или противъ Бога? Ако тръгнешъ по първия пжтъ, свѣтътъ никога нѣма да изгуби за тебе своята прелестъ,—ти винаги ще останешъ способенъ за младежки героизмъ,—ти винаги ще си подъ знака на възвишеното. Ако тръгнешъ по първия пжтъ; по пжтя Божий, ти винаги ще си лѣтяща стрѣла; животътъ ти ще си остане пѣсень, тържествуваща пѣсень на вѣченъ стрѣмежъ къмъ Бога.

Тръгнешъ ли по-втория пжтъ, помни, че мжно ще се отървешъ отъ него, защото пжтекиятъ му отначало сж усипани съ благоухание и красиви миражи. Ето защо, пази се отъ втория пжтъ отъ пжтя на безбожието,—отъ пжтя на грѣха, пази се отъ този пжтъ, защото буря ще пречупи крелетѣ на твоя духъ, мракъ ще проникне въ душата ти, мъгли ще се настелятъ предъ духовнитѣ ти хоризонти, и ти ще останешъ въ живота, въ безкрая . . . самъ, самичъкъ съ твоята голѣма скръбъ. Когато и хората те отблъснатъ, ти не ще можешъ вече и Бога да подиришъ.

Мило дете, скжпи младежо, ти си днесъ на кръстопжтя. Помисли добре, пжкъ тогава тръгни . . .

Проф. Г.

П О З И В Ъ

Б љ г а р с к и г р а ж д а н и и м л а д е ж и,

Черни и сждбоносни облаци сж се надвиснали надъ отечеството ни. Тежки и критични дни на изпитание преживява народътъ ни. Хаусъ и безпжтица царуватъ въ всички области на живота ни. Безбожие, сектанство и суевѣрие убиватъ личността, подкопаватъ моралнитъ устои на семейството. Партизанщина, ненавистъ и алчностъ за слава и богатства разяждатъ държавата ни. Съ една речъ всички: държава и народъ стремглаво летятъ по пжтя водящъ къмъ израждане, пропастъ и вѣчна гибель....

И предъ тая страшна картина, предъ това черно бждаще, което чертае днешния развратенъ животъ, обхваща ни ужасъ, коситъ ни настръхвватъ, студени, болезнени тръпки, като електрически токъ ползватъ по цѣлото ни тѣло и ние неволно отпразяме въпроса: нѣма ли да се яви най после нѣкой смѣлъ Паисий, който срѣдъ непрогледния мракъ на самозабрава и опиянение да хвърли Божественъ лжчъ, съ който да просвѣтли живота, да раздруса летаргически заспалите съвѣсти? Нѣма ли отъ нѣкжде лѣкъ за страданията, и, ако има, где е той? Дали въ древнитъ философски теории, или въ съвременнитъ партийни програми; дали въ революционнитъ движения, или класови борби? Где е той—пжтя на спасението? Вѣковетъ знаятъ само единъ отговоръ. Пжтъ на спасение има. Той минава презъ вратата на Църквата и води къмъ Богочовѣка—Христа. Самъ Христосъ е този пжтъ, „Азъ съмъ пжтьтъ и истината и животътъ“, казва Той.

Граждани и младежи!

Ето разковничето—то е въ ржцетъ ви. Ето пжтьтъ на спасението—той е предъ васъ. Ще тръгнете ли по този пжтъ? Ще последвате ли Христа? Ще се поучите ли отъ Неговото Божествено учение? Ще прегърнете ли Неговитъ социално-етични идеи за правда, миръ и любовъ между всички хора, братство, равенство и свобода, които Той пръвъ възвести на свѣта? Четете ли книгата на живота—Св. Евангелие? Служили ви то като ржководно начало при уреждане на вашия личенъ и общественъ животъ?...

Мнозина днесъ, да не кажемъ болшинството, се срамуватъ отъ Христа. Надсмиватъ се надъ Св. Евангелие. Гаврятъ се съ оня, който би дръзналъ да го чете, да черпи поука отъ него и да живѣе евангелски.

Мнозина днесъ се кланятъ на тѣзи или онѣзи самозвани или увѣнчани съ слава учени, философи и поети, кичатъ се съ тѣхнитъ имена, наричатъ се такива, или онакава „—исти“, но считатъ за „срамно“ и „унизително“ да признаятъ, поклонятъ, или нарекатъ съ името на най-**Великия**, предъ люлката на Когото се поклониха мждрецитъ на древния изтокъ и Когото цѣлъ културенъ свѣтъ признава и обожаватъ.

Кажете какво сж водителитъ на всевъзможнитъ религиозни секти, научно-философски школи и социално политически течения, какво сж дори безспорни таланти и гений, като Сократа, Платона,

Аристотеля, Канта, Толстоя и др., предъ родения въ Витлиемскитъ пещери Голготски Страдалецъ?

Какво сж заѣадитъ, луната и планегитъ предъ Слънцето на живота—Христа?

Какво сж различнитъ замърсени, нечистия отровни извори и заразни пития, предъ великия, изворъ на чистата и животворна вода? **Христосъ е източникъ на животъ, мждростъ, красота и щастие.** Пиете ли отъ този благодатенъ изворъ? Съединявате ли се съ Него—съ Христа—чрезъ тайнството Св. Причастие, което днесъ ни предлага Неговата Св. Православна Църква?...

Граждани и младежи!

които отъ васъ сж безъ компасъ срѣдъ океана на живота, които сж се отклонили отъ пжтя на спасението и се чудятъ на кжде—нека се обърнатъ къмъ Тогова, Който казва за Себе си „Азъ съмъ пжтьтъ и истината и животътъ“.

Които сж онеправдани и обременени въ тоя животъ, които сж въ окаяно положение и дирятъ спасение, нека отидатъ при Христа, Който вика: **„Дойдете при Мене всички, които се трудите и сте обременени и Азъ ще ви успокоя“**. Които сж въ безпжтица, или сж на кръстопжтъ и дирятъ идеалъ въ живота си, нека последватъ Христа, защото Той е посочилъ най-великия и съвършенъ идеалъ; **„Бждете съвършени, както е съвършенъ Вашиятъ Отецъ небесенъ“**. И самъ Спасителътъ Ис. Христосъ е Този единственъ идеалъ на мланежъта, идеалъ на цѣлото човѣчество.

Общественици, учители и възпитатели, бащи и майки Проникнете се отъ този общо—човѣшки идеалъ. Обединете се подъ знамето на Христа въ православни братства и сдружения. Подайте ни ржка за обща и решителна борба срещу злото въ свѣта, срещу бѣсовщаната въ живота. Особенно днесъ на 4 декемврий съ общи усилия заработете за християнизирание на младежъта и цѣлия народъ. Побързайте, защото вашитъ деца нѣкога вамъ ще отправятъ проклятие, ако не имъ помогнете сами не ги поведете по спасителния пжтъ на Христа.

Учащи се,

Проникнете се и вие отъ Христовия духъ. Разтворете страницитъ на Евангелието и почерпете отъ него Божествена мждростъ. Само въ него вие ще откриете истинско—задоволителенъ отговоръ на вѣчни трептящитъ жизнени въпроси. Дойдете всички да се наредимъ подъ знамето на вѣчния идеалъ на младежъта—Христосъ и ведно съ него да шествуваме изъ низинитъ на живота къмъ свѣтли бжднини. Ние ви зовемъ, дойдете при насъ, запишете се за членове на ученическото християнско д-во посещавайте събранията му и научно—религиознитъ беседи, които то ще урежда за въ бждаще.

Прочее напредъ следъ знамето, Христово!

Б. Р. Съ удоволствие помѣстваме въ в-ка ни горния позивъ който издаде Пр. Хр. Уч. Д-во „Вѣра, Надежда и Любовь“, по случай празника на Българска Правосл. учаща се младежъ—4 декемврий.

Едно мило тържество.

На 24 XI т. год. Благотворителното братство „Св. В. М. Мина“ при съборната църква в гр. Варна отпразднува своя патронен празник. На Св. Божествена Литургия и на молебена, който се извърши за здравето и дългоденствието на членовете на братството, при препълнен от богумолци храм служи Негово Пресвещенство Св. Великия Епископ г. г. Андрей, въ съслужение съ протосингела на митрополията протоиерей Георги Догановъ и други свещеници. На Св. Литургия взе участие съ хубавото си пѣене и хора на братството „Св. Арх. Стефанъ“. На причастния говори епарх. проповѣдникъ г. Атанасъ Атанасовъ за „Нуждата отъ християнскитѣ дружества и първитѣ християни“. Говори сжщо и преосвещениятъ Епископъ г. г. Андрей. Преди започване на молебена той каза нѣколко назидателни слова за благодарността, въ свързка съ благотворителността. Следъ отпустъ на службата, всички членове на братството и желаючи отъ гоститѣ се отпавиха за църковния домъ, където съ подобяваща къмъ Бога молитва и следъ изпѣването отъ сжщия хоръ на концерта „Господи услыши“ и на „Отче нашъ“ Негово Пресвещенство откри общото годишно събрание на братството. Тукъ Негово Благоговѣйство председателятъ на братството свещеникъ Лазаръ Георгиевъ даде своя отчетъ за стореното презъ изтеклата братствена година. Сжщото направи и контролната комисия. Г-жа Станка Д-ръ Георгиева прочете акта на контролната комисия за състоянието на братствената каса презъ сжщия периодъ.

Следъ гласуване довѣрие къмъ касиерката на братството и на цѣлото настоятелство и освобождаването му отъ материална и морална отговорност—гласува се бюджетът—проекта на братството за 1930—31 братствена година.

Поради напредналото време председателятъ следъ изпѣването отъ всички на „Возлюблю тя Господи. . .“ закры събранието въ 1 часа следъ обѣдъ.

Така благотворителното просвѣтно братство „Св. В. М. Мина“ въ гр. Варна отпразднува празника на своя покровител и патронъ.

Презв. Ст. Георгиева.

КОЛОНА НА ДЕТЕТО.

Иисусъ Христосъ и малкитѣ деца.

Къмъ ведри хоризонти, о, Иисусе,
Отправяй моя погледъ смелъ,
Любовъ вдъхни ми, вѣра и надежда
Да стигна възъ завѣтната цѣль.
(Бобевски).

Въ една средновековна пѣсенъ се разказва, какъ единъ красивъ ангелъ, изпълненъ съ небесна любовъ, носелъ отъ небето на земята една детска душа. Изъ пѣтя той тихо надъ душата пѣлъ райски пѣсни за любовъ, чистота и невиностъ. И дълго следъ това въ ушитѣ на детето не смлѣвали звукитѣ на ангелската пѣсенъ и кѣнтѣли въ гърдитѣ му, като ехо на далечни ранни кабмани. Тя му напомняла за небесния произходъ на човѣка и за вѣчната любовъ на небесния Татко, Кой-

то така обикна свѣта, че проводи въ свѣта първородния Си Синъ, Иисуса Христа.

И Иисусъ възлюби децата така, както само Богъ може да обича, защото и Той бѣше, като децата, чистъ и светъ. По-чистъ даже отъ ангелитѣ небесни. Последнитѣ още отъ Витлиемскитѣ ясли му служеха. Той бѣше божественъ огънь, снетъ отъ небето, небесна свѣтлина, отлжчена отъ Бога Отца. Той още, като дете съ поведение то и разсжждението си очудваше всички.

— Иди да играешъ съ малкия Иисусъ,—казвала майката отъ Назаретъ на детето си. Той знае само да обича. Научете се отъ Него на кротостъ и любовъ.

Тая безкрайна и трогателна обичъ къмъ децата Спасителятъ запазилъ и презъ годинитѣ на възмжжаването си. Детето е за Него образъ на божествена чистота. „Ако не станете, като деца-невинни, чисти и правдиви, нѣма да наследитѣ Царството небесно“, казва Той.

Иисусъ Христосъ благослови децата.

Веднажъ майки искали да доближатъ съ децата си до Него, за да ги благослови. Апостолитѣ не ги пушали. „Оставете децата да идватъ при Менъ, не ги възпирайте, казалъ Той:—защото за такива е Царството Божие“. И наистина, Той ги приближилъ при Себе си, милвалъ ги, благословилъ ги. Чистотата на детскитѣ души се сжходеше съ тая на Спасителя. Тѣ и Той сж истинска проява на Божествената любовъ.

Иисусъ Христосъ прослави децата. Той заповѣда да ги уважаваме, казвайки: „не презирайте тѣзи, малкитѣ деца, защото, истина ви казвамъ тѣхнитѣ ангели виждатъ лицето на Моя Отецъ, Който е на небесата“ (Мат. 18, 10).

Той пазеше децата отъ съблазни. „Горко на тогава, който съблазни единъ отъ тѣзи—малкитѣ. По-добре е да не се е билъ раждалъ, или да му се окачи водениченъ камъкъ около врата и се хвърли въ морето“.

Спасителятъ прослави децата, като ги посочи за примѣръ. Единъ день, когато апостолитѣ го питали, кой ще бжде пръвъ на небето, Той взелъ едно дете, поставяйки го на средата имъ, казалъ: „ако вие не се уподобите на това дете, сиречъ, ако не станете добродушни, искрени и чисти по сърдце, като него, никога нѣма да влѣзете въ Царството Небесно!“

Иисусъ лѣкуваше и възкресваше децата. Веднѣжъ единъ царски синъ отъ гр. Капернаумъ ималъ боленъ синъ. Бащата дошелъ отъ Юдея въ Галилея, за да моли Христа да дойде у него и изцѣри детето му: „Иди си, синътъ ти е здравъ!“ и наистина, здравъ!

Другъ баща молилъ Христа само да погледне на единствения му синъ, измжчванъ отъ диавола (Лук. 2, 38—42). И Иисусъ Христосъ запрети на нечистия духъ да измжчва детето, изцѣри го и предаде здраво на бащата. Сжщо такова чудо направи съ сина на хананейката, като освободи дъщеря ѝ отъ демона. (Мат. 15, 22).

Веднѣжъ пѣкъ Спасителятъ, придруженъ отъ много народъ и апостолитѣ си, отивалъ въ гр. Наинъ. По пѣтя до градскитѣ врата го срещнала процесия съ умрѣлия еднороденъ синъ на една вдовица. Майката безутешно ридала. Народътъ отъ съчувствие я придружавалъ. Иисусъ се смилилъ надъ бедната жена. Спира носачитѣ на мъртвото дете и извиква: „юношо, тебе казвамъ, стани!“

И мъртвият станалъ и наченалъ да говори
Народътъ славѣше Бога. (Мат. 7, 11—17).

Така нежно Иисусъ е обикналъ децата, че иска да бжде олицетворенъ и престапенъ чрезъ тѣхъ. И взе едно дете, та го постави посредъ тѣхъ, се казва въ св. Евангелие: „който приеме едно отъ такива деца въ Мое име, Мене приеме и който приема Мене, не приема Мене, но приема Оногова, Който Ме е пратилъ“, казалъ Иисусъ.

Ето божественитѣ повели, които създадоха любовта къмъ децата. Подобно на своя божественъ Учителъ, Православната Българска църква, прославлява децата. Тя ги благославя, осветява, приема, покровителствува и ги възпитава съ майчинска грижа. Тя отреди, што 4 декемрий „Въведение богордицы“ да се счита за детски празникъ. Презъ тоя день въ цѣлото наше Отечество църквата призова Божието благословение надъ младежта и напомя да се проникнатъ отъ вѣра и любовъ къмъ Бога. По тоя позивъ се събиратъ въ храмоветѣ хиляди вѣрни на праотеческата вѣра деца. Хиляди невинни чисти детски ржце се издигатъ къмъ небето въ молитва за благо на Татковината. Хиляди детски гласове възнасятъ хвала Богу. . . Тѣхнитѣ молитвени възторзи се издигатъ и сливатъ съ божественитѣ химни на чистозарнитѣ ангели предъ престола на Небесния Баща.

И въ тия хубави часове на тоя день, изобилна роса на Божие милосърдие и благословение се сипе върху детскитѣ сърдчица, като ги увлажнява, за да растатъ евангелски добродѣтели.

„Създателю, Пазителю на всички твари,
Облагодетелствай нашитѣ деца . . .

Да бждатъ целомждри, съ нрави чисти
И благоговейни въ молитвения пламъ,
Въ дѣлата мощни и успѣшни, лжчисти
Въ душа и съвѣстъ, най-привѣтни въ твоя храмъ“.

Свещ. Х.

Решението на задачата

помѣстена въ брой 13 на в ка ни е Прор. Данаилъ 5 гл. 25 ст.

Въ редакцията се получи решението на задачата отъ следнитѣ наши читатели:

Рачо Тотевъ, секретар-бирникъ въ с. Кая-башъ Габровско, Димитръ Биберовъ, (прогимназиаленъ у-ль)—Шуменъ, Протоирей Ник. Станевъ—с. Кривня, свещ. Иг. Юрд. Недевски—с. Кара-Исенъ, Свещ. Сава Димитровъ—Русе, свещ. Димитъръ Гичевъ—с. Червенъ, свещ. Петръ Костовъ—гр. Шуменъ, свещ. В. Казасовъ—с. Хърсово, свещ. Петко Ст. Колевъ—с. Кая-башъ, Димитъръ п. Стефановъ—гр. Разградъ, Юрданка Н. Малжмова—гр. Шуменъ, Дон. Ив. Лачардовъ—гр. Осм. Пазаръ, Ан. Вълчева—гр. Разградъ, Драганъ Ивановъ—с. Сърдаванлий, Иванка Ан. Калчева—гр. Шуменъ, Георги Ил. Пѣевъ—гр. Варна, Ив. Гр. Чешмеджиевъ—гр. Шуменъ, Стайка В. Икономова—гр. Разградъ, Любенъ Ст. Бѣлчевъ—гр. Шуменъ, Марийка Хр. Георгиева—гр. Шуменъ и Христо Атанасовъ—с. Геренъ, Ески Джумайско.

Първитѣ двама получаватъ премията.

По нѣмане на мѣсто въ тоя брой не помѣстваме нова задача. Просимъ извинение отъ читателитѣ ни. Въ следующитѣ броеве ще продължимъ да помѣстваме задачи като досегашнитѣ.

ПОКАНА.

Ликвидаторитѣ на акционерно д-во „Лада“—Шуменъ въ ликвидация канятъ акционеритѣ му на общо годишно събрание на 15 день отъ публикуването на настоящата въ писалището на Иванъ Делевъ въ гр. Шуменъ въ 8 ч. сутринята при дневенъ редъ:

1) Отчетъ отъ ликвидаторитѣ и докладъ отъ контр. съветъ и освобождаването имъ отъ отговорностъ за отчетната 1929 год.

2) Удобрение равностѣтката и с/ка загуби и печалби за 1929 год.

3) Вземане решение за окончателното ликвидирание на смѣткитѣ.

За правоучастие акциитѣ се депозиратъ при Ив. Делевъ седемъ дни преди събранието. Секвестранитѣ акции участвуватъ съ удостоверение.

Ако събранието не се състои по непредставяне достатъчно акции, събранието се отлага за жция день на следната седлица.

гр. Шуменъ, 5 XII 1930 год.

Отъ Ликвидаторитѣ

ДОКЛАДЪ

Отъ контр. съветъ на акц. д-во „Лада“,—Шуменъ въ ликвидация до общото годишно събрание.

Господа акционери,

Съгласно чл. 202 отъ Т. З. и чл. 27 отъ устава на дружеството, честь ни е да Ви явимъ че операциитѣ на дружеството за отчетната 1929 год. сж вѣрно записани по книгитѣ и следъ най-щателната имъ провѣрка намѣрихме, че баланса за 1929 г. и ведомостта за печалбитѣ и загубитѣ за сжщата сж вѣрно извлечени отъ книгитѣ на дружеството. Като Ви явяваме горното, молимъ Ви да освободите насъ и ликвидаторитѣ отъ отговорностъ за отчетната 1929 год.

гр. Шуменъ, 31. XII 1929 г.

Контроленъ съветъ: Ж. Вълчановъ
М. Моловъ

Балансъ за 1929 г.

Каса	2620	25	
Римеси	1261	90	
Движ. имоти	1000	—	
Дебитори	98811	50	
Депозити	35000	—	
Загуби 1924—1929 г.	211406	35	
Капиталъ			302100 —
Депозанти			35000 —
Кредитори			13000 —
	350100	—	350100 —

Загуби и печалби къмъ 31 XII. 1929 г.

Общи разноси	13683	—	
Дебитори не събираеми	10000	—	
Движими имоти обезцѣни	1000	—	
Получено повече отъ имоти			1045 —
Загуби за 1929 год.			23638 —
	24683	—	24683 —

Контроленъ съветъ: Ж. Вълчановъ
М. Моловъ

Печатн. П. Певевъ — Шуменъ.